

SENAT DE BELGIQUE BELGISCHE SENAAT

SESSION DE 1952-1953.

ZITTING 1952-1953.

SEANCE DU 3 JUIN 1953.

VERGADERING VAN 3 JUNI 1953.

Rapport de la Commission des Affaires Economiques chargée d'examiner le projet de loi portant modification du Titre II du Livre Ier du Code de Commerce (loi du 15 décembre 1872).

Verslag van de Commissie van Economische Zaken belast met het onderzoek van het wetsontwerp houdende wijziging van Titel II van Boek I van het Koophandelswetboek (wet van 15 December 1872).

Présents : MM. MARIEN, Président ; BOUILLY, DEBAISE, Louis DESMET, Pierre DE SMET, GODIN, GOOSSENS, LAURENS, LEEMANS, SANTENS, SLEGTEN, VAN BUGGENHOUT, ZURSTRASSEN et Maurice SERVAIS. Rapporteur.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le projet de loi n° 140, en relation directe avec le projet 142 modifiant la loi de 1924 sur le Registre du Commerce a pour but, ainsi que son titre l'indique, de modifier les articles 12 et 14 du Titre II du Livre Ier du Code de Commerce (loi du 15 décembre 1872).

Il a trait, uniquement, aux conventions matrimoniales intervenues ou à intervenir entre personnes dont l'une exerce une activité commerciale au sens de ladite loi de 1924.

Il convient, en effet, de préciser dans quelles conditions et où les intéressés feront connaître la nature de ces conventions, qui peuvent avoir une répercussion importante en matière commerciale.

C'est pourquoi le Gouvernement propose les modifications suivantes aux articles 12 et 14 du Code de Commerce :

A l'article 12, le projet prévoit en son article 1er, que le commerçant transmettra son contrat de mariage en extrait dans le mois de sa date, au greffe de chaque tribunal « dans le ressort duquel l'époux commerçant possède un établissement commercial principal », alors que le texte actuel indique que cet extrait sera transmis au greffe du tribunal de commerce du

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Het wetsontwerp n° 140, dat rechtstreeks aansluit bij het ontwerp 142 tot wijziging van de wet van 1924 op het Handelsregister, heeft tot doel, zoals de titel het aanduidt, de artikelen 12 en 14 van Titel II van Boek I van het Wetboek van Koophandel (wet van 15 December 1872) te wijzigen.

Het heeft uitsluitend betrekking op de huwelijks-overeenkomsten gesloten of nog af te sluiten tussen personen, waarvan er een een handelsbedrijvigheid in de zin van voormelde wet van 1924 uitoefent.

Er dient inderdaad nader te worden bepaald onder welke voorwaarden en waar de betrokkenen de aard van die overeenkomsten die een belangrijke weerslag op handelsgebied kunnen hebben, moeten bekendmaken.

Dit is de reden om welke de Regering onderstaande wijzigingen in de artikelen 12 en 14 van het Wetboek van Koophandel voorstelt :

Het eerste artikel van het ontwerp, dat artikel 12 wijzigt, bepaalt dat de handelaar een uittreksel uit zijn huwelijkscontract, binnen een maand na de dagtekening daarvan, overmaakt aan de griffie van iedere rechtbank « binnen welk rechtsgebied de echtgenoot die koopman is, een hoofdinstelling voor een bepaalde handel bezit », terwijl de huidige tekst voorschrijft

R. 1 4589.

Voir :

Document du Sénat :

140 (Session de 1952-1953) : Projet de loi.

R. 1 4589.

Zie :

Gedrukt Stuk van de Senaat :

140 (Zitting 1952-1953) : Wetsontwerp.

domicile du mari, ou à défaut, au tribunal civil de ce ressort.

A l'article 14, le texte propose, en son article 2, que « tout époux marié sous un régime autre que la communauté légale qui, postérieurement à son mariage, embrasserait la profession de commerçant ou entreprendrait une activité commerciale nouvelle » devra faire pareille remise d'extrait quand il introduira sa demande d'immatriculation au greffe du tribunal dans le ressort duquel est situé son établissement principal. Et ce nouveau texte ajoute qu'à défaut de remplir cette obligation, l'intéressé pourra être puni comme banqueroutier simple en cas de faillite.

Ces ordonnances et ces précautions que préconise le Gouvernement sont parfaitement justifiées ; il faut, en effet, éviter que le public, les autres commerçants, les fournisseurs, etc., qui traitent avec un commerçant, puissent être les victimes de conventions matrimoniales qui mettraient, par exemple, hors cause l'un des époux ; les précisions que le nouveau texte apporte aux articles du Code de Commerce peuvent empêcher ce genre d'abus de confiance.

Par ailleurs, la sanction prévue, « la banqueroute simple », est de nature à faire respecter la disposition du Code ainsi modifiée.

Le projet de loi prévoit enfin une disposition transitoire qui va de soi ; en effet, les commerçants actuellement inscrit devront, vraisemblablement, lorsque la loi sur le Registre du Commerce sera modifiée, demander le renouvellement de leur inscription ; il est évident qu'ils devront se conformer à l'obligation relative aux conventions matrimoniales. C'est ce qui fait l'objet de l'article 3. Même si la loi nouvelle n'exigeait pas de demande de renouvellement, elle devrait prévoir l'obligation que propose le présent projet.

* * *

Le texte proposé par le Gouvernement n'a soulevé aucune objection ni quant au fond, ni quant à la forme.

Chacun des articles et le présent rapport ont été adoptés à l'unanimité.

Le Rapporteur,
Maurice SERVAIS.

Le Président,
A. MARIEN.

dit uittreksel aan de griffie van de rechtbank van koophandel van de woonplaats van de man, of bij gebreke daarvan, aan de burgerlijke rechtbank van dat rechtsgebied over te leggen.

Artikel 2 van het ontwerp stelt voor, artikel 14 te wijzigen, zodat « elke echtgenoot die gehuwd is onder een ander stelsel dan de wettelijke gemeenschap en na zijn huwelijk het beroep van koopman aanneemt of een nieuw handelsbedrijf begint », dergelijk uittreksel zal moeten voorleggen wanneer hij zijn aanvraag tot inschrijving indient bij de griffie van de rechtbank, binnen welker rechtsgebied zijn hoofdinstelling voor een bepaalde handel is gevestigd. De nieuwe tekst voegt er aan toe dat, bij gebreke daarvan, de betrokkene, in geval van faillissement, als schuldig aan eenvoudige bankbreuk kan worden gestraft.

Die regeling en die voorzorgen door de Regering voorgestaan, zijn ten volle verantwoord ; er dient inderdaad te worden voorkomen dat het publiek, de andere handelaars, de leveranciers, enz., die met een koopman handelen, het slachtoffer zouden zijn van huwelijkse voorwaarden die b.v. een van beide echtgenoten buiten zake zouden stellen ; dank zij de verduidelijkingen waarmee de nieuwe tekst de artikelen van het Wetboek van Koophandel aanvult, kan dit soort van misbruik van vertrouwen voorkomen worden.

Voorts kan de gestelde sanctie, « eenvoudige bankbreuk », de bepalingen van het aldus gewijzigde Wetboek doen eerbiedigen.

Ten slotte is in het wetsontwerp een vanzelfsprekende overgangsmaatregel opgenomen ; de thans ingeschreven handelaars zullen, wanneer de wet op het Handelsregister zal gewijzigd zijn, waarschijnlijk de hernieuwing van hun inschrijving moeten vragen ; natuurlijk zullen zij de verplichting betreffende de huwelijksvereenkomsten moeten naleven. Zulks is het voorwerp van artikel 3. Zelfs indien de nieuwe wet de aanvraag tot hernieuwing niet zou eisen, zou ze toch in de verplichting, bij dit wetsontwerp bedoeld, moeten voorzien.

* * *

De door de Regering voorgestelde tekst stuitte op bezwaren noch betreffende de grond, noch betreffende de vorm.

Elk artikel werd, evenals dit verslag, eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,
Maurice SERVAIS.

De Voorzitter,
A. MARIEN.